

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

בפני **כב' השופט שאול שוחט**

מבקשים

ה.כ.

ע"י עוה"ד גולשה נצר ו/או רועי אשכרי
מינוי על פי חוק הסיוע המשפטי

נגד

משיבים

ת.כ.

ע"י עוה"ד מיטל וולבכט

פסק דין

1
2
3 בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת
4 סגלית אופק, בע"ר 13-09-3150), מיום 22.4.14 אשר קיבל בחלקו את ערעור המבקש על החלטת כב'
5 רשמת ההוצאה לפועל (כב' הרשמת ביננפלד אהרון מירלה) מיום 1.9.13, שדחתה את בקשת המבקש
6 בטענת "פרעתיו".

7
8 בקשת רשות הערעור מתייחסת לשתי קביעות בסעיפים 22-23 לפסה"ד בלבד.

העובדות הצריכות לעניין

9
10
11
12 המבקש והמשיבה יהודים, נישאו זל"ז כדמו"י ביום 18.10.1994 ולהם בן משותף אחד יליד 26.5.98
13 (להלן: "הקטין").

14
15 המשיבה חולה בטרשת נפוצה מזה שנים.

16
17 חיי הנישואין לא התנהלו על מי מנוחות וביום 8.9.98 הגיש המבקש נגד המשיבה תביעה
18 ל"גירושין+מזונות+חלוקת רכוש" לבית הדין הרבני. המשיבה הגישה מנגד, ביום 17.9.98, תביעה
19 למזונותיה ולמזונות הקטין לבית המשפט לענייני משפחה (תמ"ש 70281/98).

20
21 ביום 4.1.99 נתן בית הדין הרבני פסק דין בתביעת המבקש וקבע כי הצדדים יחזרו לחיות בשלום
22 בית וכי המבקש "ימשיך לזון ולפרנס את אשתו בביתם ולהמשיך להביא את כל מצרכי המזון כפי
23 שהביא לביתם עד עתה לדבריו, וכן לשאת בכל הוצאות החזקת הבית ובארנונה בסכום כפי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

1 **שמתחייב במצבה שהינה זכאית להנחה יישא ג"כ וכן סכום הקצבה שעומדת על 1,500 ₪ יהא**
2 **לצורך האישה לסיפוק יתר צרכיה ..."**

3
4 בדיון שהתקיים ביום 17.1.99 בבית המשפט לענייני משפחה בתביעת המשיבה, התבקש סיועה של
5 יחידת הסיוע לגיבוש עמדה על דרך החזרה לחיי שלום בית. המו"מ בין הצדדים התנהל עד ליום
6 27.10.99 ובמהלכו הושגו ביחידת הסיוע הסכמות שונות. בדיון ביום 27.10.99 הודיעה המשיבה כי
7 חזרה לחיי זוגיות עם הבעל ואין היא מעוניינת להתגרש. בנסיבות אלו נמחקה תביעתה למזונות
8 אשה והוסכם כי בית המשפט יפסוק בשאלת מזונות הקטין על דרך הפשרה בהתאם לסעיף 79א
9 לחוק ביהמ"ש [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

10
11 ביום 4.7.00 ניתן פסק דין למזונות הקטין במסגרתו נקבע כי המבקש ישלם למזונותיו סך של 1,600
12 ₪ לחודש החל מיום 1.5.00 ובנוסף סך השווה ל-150\$ כדמי השתתפות במדורו כנגד הצגת חוזה
13 שכירות (תמ"ש 70281/98).

14
15 ביום 16.1.01 פתחה המשיבה תיק הוצל"פ לשם אכיפת פסק הדין למזונות הקטין.

16
17 הצדדים חזרו לחיות תחת קורת גג אחת במהלך שנת 1999 ומגורים במתכונת זו התקיימו עד חודש
18 יוני 2012, לכל המאוחר.

19
20 ביום 12.1.12 הגישה המשיבה תביעה לפירוק השיתוף בדירת המגורים, הרשומה על שם שניהם
21 בחלקים שווים. צו לפירוק השיתוף בדירה ניתן ביום 21.3.12.

22
23 ביום 11.6.12 עתרה המשיבה לאכיפת חוב המזונות הקיים בתיק ההוצל"פ.

24
25 ביום 26.3.13 הגיש המבקש בקשה בטענת "פרעתי" בלשכת ההוצל"פ. בבקשתו טען כי מאז חזרו
26 לחיות יחדיו בשלום בית, שילם את כל הוצאות הבית והמזון, ואינו חב בחוב המזונות.

27
28 ביום 29.7.13 קיימה כב' רשמת ההוצל"פ דיון במעמד הצדדים וב"כ. הצדדים נחקרו ובהמשך הוגשו
29 סיכומים.

30
31 ביום 3.9.13 ניתנה החלטת הרשמת הדוחה את טענת הפרעתי שהעלה המבקש, וקובעת כי המשיבה
32 אינה זכאית לריבית (אלא להצמדה בלבד) וגובה החוב בתיק יעודכן.

33
34 שני הצדדים לא השלימו עם החלטת רשמת ההוצל"פ והגישו ערעוריהם בפני בית משפט קמא. בית
35 משפט קמא דחה את ערעור המשיבה שנסוב אחר קביעת הרשמת לפיה אינה זכאית לריבית) ע"ר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

1 וקיבל בחלקו את ערעור המבקש (ע"ר 13-09-31501) בכך שהורה לרשמת ההוצאה
2 לפועל לערוך תחשיב חדש של החוב בתיק.

3
4
5 בקשת רשות הערעור שבפניי, נסובה אחר שתי קביעות של בית המשפט קמא בפסק-דינו:

6
7 האחת, הקביעה בסעיף 22 לפסק הדין, לפיה רשם הוצאה לפועל אינו מוסמך לדון במסגרת דיון
8 בטענת פרעתי, בטענה לפיה אופן ביצוע פסק הדין שונה בהסכמה בהתנהגות והחייב מילא את
9 מחויבויותיו על פי הסכמה זו.

10
11 השנייה, הקביעה בס' 23 לפסק הדין, לפיה התיק יושב לכב' הרשמת לצורך עריכת תחשיב, וזאת
12 "מבלי שניתנו הוראות לכב' רשמת ההוצאה לפועל כיצד לכמת את הסכומים ששילם החייב,
13 שהרי לא ניתן להציג כיום את כל הקבלות ששולמו במהלך כל השנים, מחד, ומאידך ברור שהחייב
14 שילם תשלומים קבועים בכל חודש עבור מזוונות הקטין מעל ומעבר לסכום המזוונות בהם חוייב".

15
16 התבקשה תשובת המשיבה לבקשת רשות הערעור, וזו הוגשה ביום 21.7.14. המשיבה מתנגדת
17 לבקשה וסומכת ידיה על נימוקי בית המשפט קמא את פסק-דינו.

דיון והכרעה

18
19
20
21
22 באשר לטענות המבקש כלפי קביעת בית המשפט קמא בס' 22 לפסק דינו – מצאתי כי אלו אינן
23 מצדיקות מתן רשות הערעור.

24
25 מדובר בעניינינו בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על פסק דין של בית משפט לענייני משפחה, בו
26 נדונו טענות הערעור של המבקש על החלטת ראשת ההוצ"פ. הכלל במקרים מעין אלה הוא, כי אין
27 להעלות טענות אשר כבר נדונו ונדחו על ידי שתי ערכאות, אלא אם יש בטענות שאלה בעלת חשיבות
28 נורמטיבית כללית ובעלת חשיבות משפטית החורגת מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה
29 שבמחלוקת (ראו דברי בית המשפט העליון בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה)
30 בע"מ, פ"ד לו(3), 123, 128).

31
32 בבקשת רשות הערעור טוען המבקש כי טעה בית המשפט קמא בקביעתו בס' 22 סיפא לפסק הדין,
33 לפיה אין לרשם הוצאה לפועל סמכות לדון ב"טענת פרעתי" במסגרתה מעלה חייב טענה לשינוי
34 בהתנהגות של אופן ביצוע החיוב שנקבע בפסק הדין למזוונות. לטענת המבקש, מקרה זה מצדיק מתן
35 רשות ערעור שכן " מבוקשת הכרעה עקרונית בסוגיות הסמכות, תוך הבהרת גדרי סמכותם של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

1 רשם ההוצאה לפועל ובית המשפט לענייני משפחה, נראה כי קיים טשטוש עד חוסר יכולת הבחנה
2 בין מקרה שיופנה לבית המשפט לבין מקרה שיופנה ללשכת ההוצאה לפועל" (ס' 22 ד' לבר"ע).

3
4 חרף נסיונו של ב"כ המבקש להציג מקרה זה כמקרה שמעלה צורך בדיון והכרעה בסוגיה עקרונית,
5 שעונה על החריגים שנקבעו בהלכת "חניון חיפה" הנ"ל, בחינת נסיבות העניין אינה תומכת בטענתו
6 זו.

7
8 עיון בטענת הפרעת" אותה העלה המבקש בפני רשמת ההוצאה לפועל (צורפה כנספח ג' לתגובת
9 המשיבה) מעלה עד מהרה כי כל שנטען בה בהקשר זה, היא טענה סתומה לפיה הצדדים חיו תחת
10 קורת גג אחת עד יולי 2012 "המבקש שילם את כל הוצאות הבית והמזון, והראייה לכך שהמשיבה
11 לא דרשה אותם" (ס' 2 לבקשה) וכי "הפסיקה בעניין זה ברורה, שכאשר הצדדים חוזרים לחיות
12 יחד לאחר פס"ד למזונות, ומנהלים יחד משק בית משותף, לא ניתן לטעון לקיום חוב מזונות" (ס' 4
13 לבקשה).

14
15 אין מחלוקת כי אין ממש בטענת המבקש לפיה די בחזרה ל"שלום בית" ו"ניהול משק בית משותף"
16 לאחר שניתן פסק-דין למזונות, כדי להביא ל"ביטול" חוב המזונות ולקבלת טענת "פרעת" מקום
17 ומתבקשת אכיפת פסק הדין למזונות. כב' רשמת ההוצאה לפועל עמדה על כך בהחלטתה (ס' 53)
18 ופנתה לבחון אם הוכיח המבקש "הסכמה בהתנהגות" לפיה הוא ישלם את תשלומי הוצאות החזקת
19 הבית והמשכנתא ובכך יצא יחי חובת המזונות והכל בהסכמת הזוכה-המשיבה (ס' 58). בסופו של
20 דבר, דנה רשמת ההוצאה לפועל בטענות המבקש בהקשר זה ודחתה אותן משהגיעה למסקנה כי לא
21 הצליח להוכיח הסכמה בהתנהגות בין הצדדים אשר ביטלה או שינתה את פסק הדין למזונות (ס' 66
22 להחלטה). הרשמת נימקה קביעתה זו בכך שאין הגיון בטענת המבקש כי הייתה הסכמה שכזו (לפיה
23 ישא בהוצאות החזקת הבית והמשכנתא במקום תשלום מזונות לקטין) כשממילא חויב הוא
24 בתשלומים אלו מכוח פסק הדין שניתן בבית הדין הרבני:

25
26 "טענת החייב בדבר יצירת הסכם בהתנהגות, אינה עולה בקנה אחד עם הוראות פסק הדין לשלום
27 בית. כאשר הלכה למעשה פסק דין לשלום בית שבו הוטלה החובה על החייב לשאת בהוצאות אלו
28 לא בוטל ולא שונה. לכאורה אם תתקבל טענת החייב, הרשי שמשמעות הדבר היא ביטול פסק
29 הדין לשלום בית" (ס' 66 להחלטה).

30
31 בית המשפט קמא מצא בפסק דינו לציין כי הגם שלא נשמעה מטעם מי מהצדדים טענה של חריגה
32 מסמכות, סבור הוא כי רשמת ההוצאה לפועל חרגה מסמכותה משדנה היא בשאלת קיומה העובדתי
33 של הסכמה להמיר את החיוב בפסק הדין לחיובים אחרים או דרך ביצוע אחרת, ובשאלה האם דרך
34 זו בוצעה. עוד הוסיף בית המשפט קמא וציין כי כב' הרשמת הייתה רשאית לדחות את טענת
35 המבקש "רק מטעם זה" (סיפת ס' 22 לפסק הדין). עם זה, בית המשפט קמא לא סתם את הגולל על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

טענות המבקש וצייין, עת חתם את פסק דינו, כי "על המערער לפעול כדין, ככל שהוא מוצא לנכון, בהגשת תביעה מתאימה" (ס' 26 לפסק הדין). מאחר שאין ולא יכולה להיות מחלוקת שלבית המשפט יש סמכות לדון בתביעה שעניינה שינוי או ביטול פסק-דין שניתן, הרי שבמקרה דנן בכל מקרה לא נחסמה בפני המבקש הדרך לברור טענותיו גם בבית המשפט קמא, במסגרת הליך נפרד (וזאת חרף העובדה שטענות המבקש נדונו ונדחו בהחלטת רשמת ההוצאה לפועל). כך יוצא שבנסיבות העניין, קביעת בית המשפט קמא עליה מלין המבקש בס' 22 לפסק הדין, דווקא מטיבה עמו, בפרט נוכח ניסוח טענות המבקש בהקשר זה בטענת הפרעתי, להן נדרשה כב' הרשמת בהחלטתה (ואותן דחתה).

לפיכך איני מוצא מקום ליתן רשות ערעור בעניין זה.

באשר לטענות המבקש כלפי קביעת בית המשפט קמא בס' 23 לפס' דינו - בהתאם לסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אני מחליט ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו.

בס' 23 לפסק הדין קבע בית המשפט קמא כי שגתה הרשמת בהחלטתה עת בהתייחסותה לסכום החוב בו חב המבקש, לא קיזזה סכומים שהוכח בפניה כי המבקש שילם בגין הוצאות הבית. בית המשפט קמא גרס כי העובדה שבין הצדדים קיים פסק דין של בית הדין הרבני שהטיל על המבקש לזון את המשיבה לרבות הוצאות החזקת הבית והמשכנתא, אינה צריכה הייתה לשנות ולמנוע מהרשמת לקזז סכומים מהחוב בתיק, במסגרת טענת הפרעתי. בכך יצא בית המשפט קמא נגד קביעת הרשמת בס' 68 להחלטתה לפיה " מתוך פסק הדין לשלום בית עולה באופן ברור כי במסגרת שלום הבית מחובתו של החייב לזון את הזוכה לרבות הוצאות החזקת הבית ומשכנתא. על כן, ההוצאות אותן טען החייב כי שילם בעבור הבית, אינן על חשבון מזונות הקטין אלא לפי הוראות פסק הדין לשלום בית". בית המשפט קמא הסביר את עמדתו זו בכך שתיק הוצאה לפועל בגין פסק הדין לשלום בית מעולם לא נפתח, המשיבה כלל לא הפנתה לחיובים שנקבעו בפסק הדין האמור, ובנוסף "עיון בפסק דינו של ביה"ד הרבני מעלה כי על פניו אין מדובר בחיובים אופרטיביים".

לפיכך, קיבל בית המשפט קמא את ערעור המבקש באופן חלקי וקבע, כי:

"בענייננו על יסוד התשתית הראייתית קבעה כב' רשמת ההוצל"פ בהחלטתה (סעיף 64) כי המערער שילם את הוצ' הבית. הסכום לא כומת. בנסיבות בהן נפתח תיק הוצל"פ רק לגביית פסק הדין למזונות, לא נפתח תיק לגבי פסק הדין לשלום בית וספק אם מדובר בחיוב אופרטיבי, והוכח כי החייב שילם תשלומים על חשבון, הנני סבורה כי כל תשלום ששולם, למעט סכום המשכנתא (ר' ס' 8 לפסק הדין למזונות), צריך להיות מופחת מהחוב הכולל של המזונות שנפסקו ע"י ביהמ"ש לענייני משפחה. לדעתי לא יהיה זה נכון וצודק לחייב את המערער לשוב ולשלם סכום זה בשנית,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

1 מכיוון שברור שבנסיבות העניין הוא מילא את ייעודו כדמי מזונות....הדברים נכונים ביתר שאת,
2 מקום בו החיוב מתייחס לצרכיו ההכרחיים של הקטין, כולל החזקת המדור, אך לא כולל מדור)
3 ככל שהמשכנתא משולמת). לפיכך בכוונתי להורות על השבת התיק לכב' רשמת ההוצל"פ לצורך
4 עריכת התחשיב. (ס' 23 לפסה"ד)

5
6 בהתאם לאמור, בס' 24 לפסק הדין נתן בית המשפט קמא את ההחלטה האופרטיבית הבאה
7 המופנית לרשמת ההוצל"פ:

8
9 **"הנני מורה על השבת התיק לכב' רשמת ההוצל"פ אשר תבחן בהתאם לנתונים שהובאו לפנייה את**
10 **שיעור חיובי המערער עפ"י פסק הדין למזונות שהוגש לביצוע תוך שמנגד בזיכויי המערער יילקחו**
11 **בחשבון סכומים ששולמו ע"י המערער לספקים השונים (הוצ' הבית), למעט החזרי משכנתא."**

12
13 כאמור, המשיבה לא ערערה על פסק דינו של בית המשפט קמא. טענות המבקש במסגרת הבר"ע
14 כלפי פסק דינו של בית המשפט קמא בהקשר זה מכוונות לכך שנדרשות הוראות ברורות על מנת
15 שכב' רשמת ההוצאה לפועל תוכל ליישם את הנדרש ממנה, ועל בית המשפט קמא גם היה ליתן
16 הוראות באשר לרמת ההוכחה שנדרשת ממנו, כך שיתאפשר לו להוכיח טענותיו גם ללא הצגת
17 קבלות, שהרי אלו לא נשמרו בידיו במשך 13 שנים.

18
19 סבורני כי צודק המבקש בטענתו זו. **"המתחיל במצווה, אומרים לו: גמור"** (שולחן ערוך, אורח
20 חיים, סימן תקפה, סעיף ד).כב' הרשמת בהחלטתה, על סמך הראיות שהונחו בפניה, מצאה כי
21 המבקש שילם את **"רוב הוצאות הבית"** (ס' 63 להחלטה) ו**"תשלומי משכנתא למעט פיגורים שאז**
22 **הזוכה השתתפה בתשלום החוב, ורכישת מצרכי מזון אף באופן חלקי"** (ס' 64 להחלטה) – אך לא
23 קיזזה דבר מאלו מחובו של המבקש. בית המשפט קמא קבע בפסק דינו, כי **"לא יאה זה נכון וצודק"**
24 להותיר את החלטת הרשמת בהקשר זה על כנה, אך לצורך תיקון "העוול" נתן הנראה כללית למדי
25 לכב' הרשמת לפיה תערוך תחשיב מחדש **"בהתאם לנתונים שהובאו לפנייה את שיעור חיובי**
26 **המערער עפ"י פסק הדין למזונות שהוגש לביצוע תוך שמנגד בזיכויי המערער יילקחו בחשבון**
27 **סכומים ששולמו ע"י המערער לספקים השונים (הוצ' הבית), למעט החזרי משכנתא."**

28
29 ראוי היה שביית משפט קמא יתן אמות מידה מדויקות יותר לכב' הרשמת לביצוע התחשיב, כאלו
30 שיהא בהן כדי למנוע חילוקי דעות עתידיים או כאלו שכבר קיימים (די אם אציין בהקשר זה, לשם
31 הדוגמא, כי מתשובת המשיבה לבר"ע למדתי כי היא מפרשת את החלטה זו של בית המשפט קמא
32 ככזו לפיה הרשמת תקזז אך תשלומים שיוכח ששולמו בפועל **"להוצאות הקטין"** (ס' 56 לתגובה)
33 ו**"לטובת הקטין"** (ס' 1 לתגובה) בעוד שהדבר כאמור לא נאמר בפסק דינו של בית משפט קמא).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שבית משפט קמא ישלים את פסק דינו ויתן הנחיות ברורות יותר לרשמת ההוצאה לפועל, לשם ביצוע התחשיב מחדש, בשלושת אלו:

1. מהם רכיבי ההוצאות שתשלומם ע"י המבקש, ככל שיוכח בפני הרשמת, מצדיקים את הפחתת החוב – הגדרת בית המשפט קמא כי עסקינן ב" **סכומים ששולמו ע"י המערער לספקים השונים** (**הוצ' הבית**), **למעט החזרי משכנתא** אינה ברורה דיה ובית המשפט קמא מתבקש לפרוט לפרוטות (קרי: מזון, מים, חשמל, טלפון, ארנונה, גז, טלויזיה ואינטרנט וכו').

2. מהו היחס בין התשלום שיוכח לבין החוב שיופחת (ככל שכוונת בית המשפט קמא הייתה כי לא תהא הפחתה ביחס מלא של כל הוצאה שהוכח תשלומה, הגם שלא יועדה אך לטובת הקטין, שכן הקטין לא התגורר לבדו בבית אלא עם הוריו).

3. קו מנחה באשר למידת הראיות שנדרשת מהמבקש לצורך הוכחת תשלום (נוכח הנזק הראייתי שנגרם מהעובדה שהמשיבה לא פעלה בהליכי ביצוע בתיק במשך למעלה מעשור ואין זה סביר כי ישמור קבלות למשך פרק זמן כה ארוך).

לאור התוצאה אליה הגעתי (שמשמעותה החזרת התיק לבית משפט קמא להשלמה, לצורך מתן הנחיות ברורות יותר לרשמת ההוצאה לפועל, לשם ביצוע התחשיב מחדש), לאור העובדה כי אין בידי את הכלים להעריך שיעור הפחתה שיקבע בסופו של דבר (שכן איני יודע מה ההנחיות שיינתנו ע"י בית המשפט קמא, והראיות שהובאו ע"י המבקש לצורך הוכחת תשלומים הונחו בפני רשמת הוצל"פ ולא בפניי. עם זה יוזכר כי מהחלטת הרשמת משתמע כי המבקש שילם את "**רוב הוצאות הבית**") – צו המניעה הארעי שניתן על ידי ביום 9.7.13 מביצוע הליכי גבייה בתיק הוצל"פ מזונות שמספרו 26-00003-01-0, יוותר על כנו עד להשלמת פסק הדין על-ידי בית המשפט קמא ואז יפקע. בית המשפט קמא בפסק דינו המשלים יוכל להורות גם על מתן צו חדש, בתנאים ובסייגים שימצא, ככל שימצא צורך בכך ותוגש בפניו בקשה בעניין זה.

משהתקבל הערעור בחלקו, אין צו להוצאות.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקש באמצעות בא כוחו.

הערעור מתקבל בחלקו, כאמור בפסק-דיני לעיל.

בשולי הדברים אציין כי בית משפט זה עשה מאמצים משמעותיים להביא את הצדדים לידי הסכמה שתייתר את הצורך בהמשך הליכים בסוגיה שבמחלוקת (הליכים משמעותים, כאמור, החזרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים

רמ"ש 14-03-35925 ה.כ. נ' ת.כ.

תיק חיצוני:

1 התיק לבית משפט קמא, ובהמשך לכב' רשמת ההוצאה לפועל). ביום 28.7.14, לאחר שלמדתי את
2 החומר שבתיק, פניתי לצדדים בהצעה לפיו יקנו בידי את הסמכות להפחית את החוב הנוכחי בתיק
3 ההוצל"פ, בדרך של פשרה לפי סעיף 79א(א), בגבולות אותם ציינתי בהחלטתי ולאחר שיתאפשר
4 לצדדים להביא בפניי אסמכתאות שונות. למרבה הצער, לא הייתה היענות להצעתי ומשכך לא היה
5 מנוס ממתן החלטתי זו, החלטה שבנסיבות העניין משמעותה שליחת הצדדים להמשיך להתקוטטות
6 ביניהם והסלמת הסכסוך. אני שב ומפציר בצדדים ובבאי כוחם לעשות כל מאמץ לסיים את
7 המחלוקות ביניהם בפשרה. מפאת צנעת הפרט, לא אחזור שוב על הטעמים אותם פירטתי בהחלטתי
8 מיום 28.7.14.

9
10 אוסיף ואומר, למעלה מן הנדרש, כי חרף היות המבקש ההורה המשמורן, משזכויות הצדדים בדירת
11 המגורים שוות ומשניתן פסק דין לפירוק שיתוף בדירה (כבר ביום 21.3.12) ומשמצבו הכלכלי של
12 המבקש הוא בכי רע - מן התמונה הצרה שנחשפה בפניי, איני רואה כיצד יוכל הוא בסופו של יום
13 לרכוש את חלקה של המשיבה בדירה, ונראה כי בסופו של יום תימכר הדירה לצד ג' המרבה במחיר
14 ותמורתה תחולק בין הצדדים, יהא אשר יהא חוב המבקש כלפי המשיבה בתיק ההוצל"פ האמור
15 שנפתח בגין מזונות הקטין. הערתי זו באה רק לשם התייחסות לאמור בתגובת המשיב מיום
16 20.8.14, ממנה משתמע כי מטרתו היא הבטחת קורת גג לבנו הקטין. מטרה זו אמנם ראויה
17 לכשעצמה, אך אינה יכולה לפגוע בזכויותיה הקנייניות של המשיבה, ועל כן אם נראה שאין מנוס
18 ממכירת הדירה בסופו של יום - ראוי כי הצדדים לא ידחו עוד את הקץ ויפעלו להבטחת קורת גג
19 לקטין בדרך אחרת, גם אם לא בדירת הצדדים בה נולד והתגורר כל חייו.

20
21
22 ניתן היום, כ"ח אב תשע"ד, 24 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

23
24
25 שאל שוחט, שופט